

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

1 07 אוגוסט 2016
2

לפני:
כב' השופטת רות צדיק
נציג ציבור (עובדים) מר הרצל גבע
נציג ציבור (מעסיקים) מר אהרון אזון

התובעת סיגל שמעון
ע"י ב"כ: עו"ד רון לוינטל

-

הנתבעים 1. דניאל פוגל
2. ישראייר תעופה ותיירות בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד רויטל חן

3
4

פסק דין

5

6 1. בפנינו תביעת הגב' סיגל שמעון (להלן: "התובעת") כנגד מר דניאל פוגל (להלן: "הנתבע" או
7 "דניאל") וחברת ישראייר תעופה ותיירות בע"מ (להלן: "הנתבעת" או "ישראייר"), לפיצוי על
8 פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

9

10

התשתית העובדתית-

11

12 2. הנתבעת, ישראייר שירותי תיירות ונופש בע"מ, הינה חברת תעופה העוסקת בין היתר בממכר
13 חבילות נופש ברחבי הארץ.

14

15 3. התובעת עבדה בישראייר כנציגת מכירות במוקד הזמנות פנים ארצי, החל מיום 27.3.12 ועד
16 למועד פיטוריה ביום 28.6.14.

17

18 4. הנתבע היה במועדים הרלוונטיים לתביעה מנהל מוקד ההזמנות בישראייר והממונה הישיר על
19 התובעת.

20

21 5. במסגרת עבודתה בישראייר קיבלה התובעת מעת לעת שוברים לחופשות על חשבון העבודה,
22 זאת כהטבה בגין עמידה ביעדים וכתמריץ לקידום מכירות.

23

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 6. במהלך סוף השבוע (ימי חמישי עד שבת) בין התאריכים 15.5.14 – 17.5.14 התארכה התובעת
2 במלון "הוליטל לה פליה" באילת, במסגרת הטבה שקיבלה מהנתבעת.
3
- 4 7. במהלך סוף שבוע זה, ביקשה התובעת להיכנס לבריכות השחייה במלון דן ובמלון הרודס.
5 קיימת מחלוקת בין הצדדים אודות הפרטים העובדתיים הנוגעים לנסיבות בקשת התובעת
6 להיכנס לבריכות אלה. לטענת הנתבעים, ביום 16.5.14 נכנסה התובעת למלון דן אילת בליווי
7 חברותיה לאחר שהציגה עצמה בפני אנשי הביטחון בשם של שניים מאורחי המלון ללא
8 ידיעתם. ביום 17.5.14 ניסתה התובעת להיכנס לבריכת מלון דן אילת בטענה שקרית כי הדבר
9 אושר לה על ידי מנהלת המכירות של המלון, עמה יש לה קשרי עבודה ולאחר מכן פעלה באופן
10 דומה במלון הרודס.
11
- 12 8. התובעת טענה מנגד, כי סברה שיתאפשר לה כניגת מכירות בישראייר, לשהות בבריכות בתי
13 המלון דן והרודס שכן מדובר ב"דבר טריוויאלי ונפוץ בין העובדים של חברות התיירות לבין
14 עובדי המלונות" (סעיף 21 לתצהירה). התובעת הופתעה כאשר לאחר שהציגה עצמה כעובדת
15 ישראליר, הדבר לא אושר לה. לטענת התובעת, כניסתה לבריכת מלון דן, הייתה באישור אחד
16 מהעובדים בבית המלון לאחר ששאלה אותו האם ניתן להיכנס לבריכה.
17
- 18 9. כמו כן, קיימת מחלוקת בין הצדדים אודות התנהלות התובעת בעבודה לאחר שובה מהחופשה
19 באילת. לטענת הנתבעים, עם שובה של התובעת מהחופשה יצרה קשר עם מנהלת המכירות של
20 מלון דן ונזפה בה על כך שלא אישרה את כניסתה לבריכה וכאשר הגיע מנהל המכירות של
21 מלון הרודס למשרדי החברה, טענה בפניו התובעת טענת שווא, כי נשלח אליו מייל מאת
22 החברה בבקשה לאשר את כניסתה לבריכה ב- 17.5 ואיימה עליו כי בשל כך שסרב להכניסה
23 לבריכה, תעביר הזמנות ממלון הרודס למלון דן (סעיפים 45-46 לכתב ההגנה).
24
- 25 10. מכל מקום, ביום 2.6.14 נמסר לתובעת מכתב זימון לשימוע, המפרט את האירועים ואשר צוין
26 בו כי פיטורי התובעת נשקלים עקב "**עבירת משמעת אשר באה לידי ביטוי בהתנהגות בלתי**
27 **נאותה ובניגוד לכללים והנורמות הנהוגים בחברה**" (נספח 1 לכתב ההגנה).
28
- 29 11. ביום 5.6.14 קיים דניאל ישיבת שימוע לתובעת וערך פרוטוקול בכתב יד (נספח 2 לכתב
30 ההגנה). הנתבעים צירפו כנספח 10 לתצהיר מטעמם תמליל של הקלטת השימוע.
31
- 32 12. ביום 8.6.14 מסר דניאל לתובעת הודעה על פיטוריה מהחברה "**בשל עבירת משמעת חמורה**
33 **והתנהגות בלתי נאותה**".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

13. עוד באותו יום שלח דניאל הודעת דואר אלקטרוני לעובדי החברה, אשר מספרם שנוי במחלוקת בין הצדדים. בנושא ההודעה נכתב "סיגל שמעון". בתוכן ההודעה נכתב כך:

"שלום לכולם,

היום פוטר סגל שמעון מעבודתה בישראייר

סיגל פוטר בגלל בעיות משמעת חמורות ביותר שאין להן מקום בארגון כמו שלנו.

סיגל השתמשה בשמות המקדמי מכירות (ללא אישור שלהם) בכדי להשיג הטבות מבתי

מלון באילת (כמו כניסה לבריכה). כמו כן איימה שתעביר את ההזמנות שלהם למלונות

אחרים במידה ולא תקבל את מבוקשה.

כל מי שפה שמייצג את ישראייר ואני יודע שהאמינות שלכם הינה ללא רבב

אני מקווה שזה המקרה הראשון והאחרון מסוגו

בברכה,

דניאל פ."

טענות הצדדים-

14. התובעת טענה כי היא עובדת מצטיינת ומסורה, אשר פוטר מהחברה בטענת סרק בעקבות אירועים שהינם לא יותר מזוטות ואשר אינם מצדיקים את פרסומם ברבים ובדרך בו נעשה הפרסום.

15. לטענת התובעת, התנהלות הנתבעים מהווה הפרה של חוק איסור לשון הרע, תוך פגיעה חמורה בשמה הטוב, באופן שמזכה אותה בפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק.

16. הנתבעים טענו מנגד, כי לא מדובר בעובדת מצטיינת אלא בעובדת בעלת תודעת שירות לקויה אשר התנהגותה החמורה הצדיקה אף שלילת פיצויי פיטורים והודעה מוקדמת. הנתבעים טענו כי אין בהודעת הדוא"ל משום לשון הרע אלא מדובר בגינוי הכרחי של מעשיה החמורים של התובעת שנועד להגן על טובת החברה, על זכויות הקניין שלה ועל שמה הטוב. לחלופין וככל שיקבע כי מדובר בלשון הרע עומדת להם ההגנה על פי סעיפים 14, ו/או 15 (2) או 15 (3) ו/או 15 (7) ו/או 15 (10) לחוק איסור לשון הרע. לחלופי חילופין, בהתחשב במכלול הנסיבות ובהתנהגותה ובהתנהלותה חסרת תום הלב של התובעת, ובהיעדר כוונת זדון מצד הנתבעים, התובעת אינה זכאית לפיצוי כלל.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

17. לטענת הנתבעים, הודעת הדואר האלקטרוני נשלחה לעובדי המחלקה בה עבדה התובעת בעקבות התנהלות חמורה של התובעת באירועים שהתרחשו במהלך שהותה באילת ולאחר מכן. עוד לטענת הנתבעים, עובדי המחלקה ידעו את כל פרטי העניין עוד בטרם נשלחה ההודעה, לאחר שהתובעת עצמה פרסמה את הדברים, לרבות לצדדי ג' מחוץ לחברה ולעובדים ממחלקות אחרות טרם משלוח הדואר האלקטרוני.
18. לטענת הנתבעים, ההודעה הייתה קורקטית ותמציתית ביחס לחומרת מעשיה של התובעת, לאחר שהאירועים נבדקו ומשניתנה לתובעת הזדמנות להשמיע את טענותיה, אלא שהיא בחרה להסתיר מידע מהממונה עליה.
19. לטענת הנתבעים לא היה מנוס מפרסום ההודעה בקרב עובדי המחלקה כדי למנוע הישנות אותם מעשים חמורים שביצעה התובעת, על מנת לגנותם ולחדד את נורמות ההתנהגות המצופה מנציגי המכירות והגורמים העומדים בקשר עם נציגי המלונות.
20. לטענת התובעת, לנתבעים לא עומדת ההגנה הקיימת בחוק איסור לשון הרע ואף לא ההקלות המופיעות בסעיף 19 לחוק בהיעדר הודעת תיקון או התנצלות מצד הנתבעים.
- העדויות והראיות-**
21. מטעם התובעת העידה התובעת בעצמה. מטעם הנתבעים העידו: הנתבע- מר דניאל פוגל, מר גיל סתיו – סמנכ"ל מכירות ושירות בישראייר, הגב' איזבל פירקה – מנהלת רכש ותיירות פנים בישראייר, הגב' ליהי שומכר – עובדת במחלקת האופרציה ומועסקת במחלקת מוקד ההזמנות בישראייר, מר יוחאי בניזרי – מנהל מכירות הרודס אילת והגב' שירי מועלם – מקדמת מכירות מלון דן אילת.
- דיון והכרעה-**
- המסגרת הנורמטיבית-**
22. סעיף 24(א) (ד1) לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט – 1969, קובע כי לבית הדין סמכות ייחודית לדון בתובענה של עובד נגד מעסיק או נושא משרה אצלו בקשר ליחסי עבודה שעילתה עוולה אזרחית לפי חוק איסור לשון הרע.
23. בית הדין הארצי לעבודה התייחס לאיזון הראוי בין חופש הביטוי לבין הערכים המוגנים בחוק איסור לשון הרע לאור המאפיינים הייחודיים של יחסי עבודה וכך נקבע: **"חוק איסור לשון הרע נועד ליצור איזון בין הזכויות המתנגשות בפרסום דברים העולים כדי לשון הרע. מצד**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

1 אחד, עומדת הזכות לשם טוב של אותו אדם אשר נפגע מן הפרסום. מן העבר השני ניצבת
 2 הזכות לחופש הביטוי. הזכויות משני עברי המתרס נגזרות מכבוד האדם, ומצויות בבסיסה
 3 של מערכת זכויות היסוד במשטר דמוקרטי (דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין אורבך [פורסם בנבו]
 4 (18.9.14); ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558 (2004)). השקילה
 5 והאיזון בין הזכויות המתנגשות באים לידי ביטוי בהוראות החוק עצמו, בהגדרת מרכיבי
 6 "לשון הרע" ו"פרסום" ובפריסת ההגנות השונות הניתנות למפרסם, כמו גם בפרשנות
 7 שהעניקה הפסיקה לחוק.

8 בתביעת לשון הרע שעילתה נוצרה במסגרת יחסי עבודה, יש להוסיף לתמהיל האיזונים
 9 האמורים גם את המאפיינים הייחודיים של יחסים מסוג זה. בהקשר זה יש להתחשב בכך
 10 שמקום עבודה הוא מקום בו העובדים שוהים שעות רבות מדי יום, ויש חשיבות לאפשר בו
 11 שיח פתוח, גלוי ויום-יומי. בנוסף, יחסי עובד-מעסיק טומנים בחובם באופן אינהרנטי את
 12 הצורך לאפשר לממונה להעיר לכפופים לו, לחוות דעה על עבודתם ולהעביר להם
 13 אינפורמציה רלוונטית, מבלי שיתלווה לכך חשש מפני תביעות לשון הרע (ע"ע (ארצי)
 14 46548-09-12 לירן אבידן – פלאפון תקשורת בע"מ [פורסם בנבו] (31.3.15)). במקביל לכך,
 15 יש לקחת בחשבון את פערי הכוחות הקיימים לרוב בין צדדים לחוזה עבודה, ואת חובות תום
 16 הלב וההגינות המוגברות המאפיינים את מערכת היחסים. (ראו- ע"ע 26198-07-13 שוורץ נ'
 17 ד"ר אברמוביץ' [פורסם בנבו], ניתן ביום 30.4.15).

18
 19 24. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע מהן העילות לקיומה של עוולת לשון הרע: "לשון הרע
 20 היא דבר שפרסומו עלול – (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או
 21 ללעג מצדו; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם
 22 במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות
 23 אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו; בסעיף זה
 24 "אדם" – יחיד או תאגיד; "מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית,
 25 קבועה או זמנית".

26
 27 25. סעיף 2 לחוק לשון הרע קובע מה ייחשב בגדר פרסום: "פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל
 28 פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר".

29
 30 26. בהתאם להלכה, המבחן לקביעה האם אמירה עולה כדי לשון הרע "הוא אובייקטיבי: מהו
 31 המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, ואם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו
 32 הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך שבה הובן הפרסום
 33 על-ידי הטוען לפגיעה בו". (ראו- ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607 (2002)).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 עוד נפסק בעניין אפל כי " ככלל, על־מנת לקבוע אם יש בפרסום לשון הרע, יפרש בית־
2 המשפט את הפרסום על־פי המובן הטבעי והרגיל של מילותיו. עם זאת לעתים לשון הרע
3 שבפרסום אינה נובעת מן המשמעות הפשוטה של מילותיו, אלא דווקא מן הנרמז או
4 המשתמע "מבין השורות" של הפרסום לפי הבנת האדם הסביר...הדעה המקובלת היא כי
5 על־מנת לקבוע את משמעותו הפשוטה או המשתמעת של פרסום בעיני האדם הסביר והרגיל
6 יש לתת את הדעת על ההקשר שבו הובאו הדברים הנטענים להיות לשון הרע".
- 7
- 8 27. כן נפסק כי לצורך גיבוש עוולה בגין לשון הרע אין צורך להוכיח כי אדם הושפל או בווה בפועל
9 די שהפרסום עלול להביא לתוצאה זו (ראו- ע"א (י-ם) 1003/96 בן חורין נ' לוי ואח' [פורסם
10 בנבו] (פ"מ, תשנ"ד, 1997, בעמ' 447).
- 11
- 12 28. בהתאם לפסיקה, השאלה האם מתקיימת עוולת לשון הרע תיבחן בארבעה שלבים : "בשלב
13 ראשון, יש לברור מהביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה של האדם הסביר,
14 היינו לפי מבחן אובייקטיבי, על פי הנסיבות ולשון הדברים. בשלב השני, יש לברר על פי
15 תכלית החוק באם מדובר בביטוי המהווה לשון הרע על פי סעיפים 1 ו - 2 לחוק. בשלב
16 השלישי, יש לברר האם עומדת למפרסם אחת או יותר מההגנות המנויות בסעיפים 13 - 15
17 לחוק. בשלב רביעי, יש לדון בשאלת הפיצויים המגיעים לנפגע". (ראו- ע"א 89/04 נודלמן נ'
18 שרנסקי [פורסם בנבו], ניתן ביום 4.8.08.
- 19
- 20 29. לאור הכללים דלעיל יש לבחון בשלב ראשון את משמעותם האובייקטיבית של האמירות
21 הנכללות בהודעת הדואר האלקטרוני ולקבוע אם מדובר ב"לשון הרע" בהתאם להגדרה
22 המופיעה בסעיף 1 לחוק לפי אמות מידה של האדם הסביר.
- 23
- 24 30. בענייננו, ההודעה אשר במסגרתה קיבלו העובדים מידע לא רק בדבר פיטורי התובעת אלא
25 אודות נימוקי הפיטורים והמעשים המיוחסים לתובעת על דרך הצגתן, עלולים בוודאי היו
26 להביא להשפלתה של התובעת, או לעשותה מטרה לשנאה, בוז או לעג מצד עמיתה לעבודה
27 ואף היו עלולים לפגוע במשרתה ומשכך הודעה זו טומנת בחובה יסודות של לשון הרע
28 כמשמעותו בחוק.
- 29
- 30 31. הצדדים חלוקים בשאלת תפוצת הודעת הדואר האלקטרוני. התובעת טענה כי ההודעה נשלחה
31 לכלל עובדי החברה. הנתבעים טענו מנגד, כי ההודעה נשלחה לעובדי המחלקה בה עבדה
32 התובעת, בלבד. בעדותה טענה התובעת כי "העובדת הראשונה שסיפרה לי על הפרסום
33 היתה עובדת חברת ישראייר מהסניף באילת" (עמ' 11 לפרי' ש' 28).
- 34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 מר גיל סתיו אישר בעדותו כי הודעת הדוא"ל הגיעה ל – 50 אנשים :
2 "ש. הוא הגיע בערך ל - 50 עובדים ?
3 ת. כן. המייל לא נשלח ל50 עובדים. המייל פורסם במערכת פנימית, בפורטל, שמי שחשוף
4 אליו רק עובדי המחלקה.
5 ...
6 ש. יש אנשים כאן בצד שמאל של הטבלה, שהם מקבלים ממש במייל דוא"ל, ואחרים גם
7 מקבלים את המסר הזה, אך מקבלים זאת במייל פנימי ?
8 ת. כן. מקבלים זאת באנטרנט שרק רלוונטי לאנשי המחלקה" (עמ' 18 לפר' ש' 25)
9
10 32. מהאמור בעדותו של גיל, אין מחלוקת כי הדוא"ל נשלח לכ – 11 איש (ששמותיהם מופיעים
11 בנספח 2 לתצהיר התובעת, בעמודה השמאלית) ואולם פוטנציאלית, נחשפו אליו כ – 50 איש
12 מעובדי החברה, באמצעות מערכת פנימית.
13
14 33. לפי סעיף 2 (ב) לחוק איסור לשון הרע "רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום
15 אחרות:
16 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע".
17 דהיינו, על מנת שפרסום ייחשב כלשון הרע, אין דרישה בחוק כי יופץ בהיקף רחב. בענייננו, גם
18 על פי גרסת הנתבעים, הודעת הדוא"ל הופצה בקרב כ – 50 מעובדי החברה ומשכך התקיימו
19 לגבי הודעת הדוא"ל כלל מרכיבי ה"פרסום" ו"לשון הרע" בהתאם להוראות החוק.
20
21 34. נוסף על כך, אין בידינו לקבל את טענת הנתבעים, כי התובעת עצמה פרסמה את הדברים עוד
22 טרם משלוח הדואר האלקטרוני. לא הוכח כי התובעת פרסמה את הדברים כלשונם בהודעה
23 כפי שנוסחו בה. אין בעובדה כי התובעת שוחחה עם מספר חברות לעבודה על אודות
24 האירועים, כדי לשמוט את יסוד הפרסום מתביעתה.
25
26 35. לאור קביעותינו לעיל, בשלב הבא יש להכריע בשאלה האם כטענת הנתבעים, חלות עליהם
27 ההגנות הקבועות בסעיפים 14-15 לחוק. להלן נדון בכל אחת מההגנות הנטענות.
28
29 סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע -
30
31 36. סעיף 14 לחוק קובע כי : "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה
32 שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי ; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא
33 הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".
34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 בעניין **נודלמן**, המוזכר לעיל, נקבע כי הנטל להוכחת אמת הפרסום מוטל על הנתבע וכי מידת
2 ההוכחה הנדרשת לצורך הוכחת טענת אמת הפרסום, עומדת ביחס מתאים לרצינותו
3 וחריפותו של תוכן הפרסום. דהיינו, הנתבעים המבקשים לייחס לתובעת ביצוע עבירות
4 משמעת חמורות כמפורט על ידם בהודעת הדואר האלקטרוני, נדרשים להציג ראיות בעלות
5 משקל רב וכבד העולה על המשקל הדרוש במשפט אזרחי רגיל. עוד נפסק כי על נתבע המבקש
6 לחסות תחת הגנת אמת הפרסום להוכיח כי היה בפרסומים אלו "עניין ציבורי".
7
8 38. הודעת הדוא"ל כוללת שני מעשים חמורים המיוחסים לתובעת:
9
10 **(1) "סיגל השתמשה בשמות המקדמי מכירות (ללא אישור שלהם) בכדי להשיג הטבות**
11 **מבתי מלון באילת (כמו כניסה לבריכה)"**
12 **(2) "כמו כן איימה שתעביר את ההזמנות שלהם למלונות אחרים במידה ולא תקבל את**
13 **מבוקשה".**
14
15 39. נאמר כבר כעת, כי לאחר ששמענו את מכלול העדויות, התרשמנו כי הנתבעים לא עמדו בנטל
16 המוגבר המוטל עליהם להוכיח את כל המעשים החמורים המיוחסים לתובעת במייל זה. כמו
17 כן, התרשמנו כי ההודעה נוסחה על ידי כותבה על דרך ההגזמה וברישול וזאת באופן שיש בו
18 ליצור רושם של חומרה מוגברת שאינה עולה בקנה אחד עם העובדות. להלן נבאר את האמור:
19
20 40. התובעת טענה כי לא עשתה שימוש בשמות מקדמי המכירות לצורך כניסה לבריכה. במהלך
21 השימוע שנערך לה חזרה התובעת מספר פעמים על גרסתה כי לא עשתה שימוש בשמותיהם
22 של מקדמי המכירות על מנת להיכנס לבריכה. בעדותה בפנינו נשאלה התובעת על אודות
23 התנהלותה במהלך השימוע והשיבה:
24 **"ש. לא מצליחה להבין, בשימוע נותנים לנסות להתמודד עם טענות חמורות שמועלות**
25 **כלפיך, ואת כל מה שאת אומרת תעשו את הבדיקות שלכם ורק מכחישה?**
26 **ת. אני כן מתמודדת לשאלתך. אני מכחישה את הטענות.**
27 **ש. מבלי שאת משכנעת את החברה שקימת דרך אחרת לראות את הדברים?**
28 **ת. אני כן התייחסתי לכל הטענות שהגיעו שם. הכחשתי אותם כי הם לא היו, והם לא**
29 **היו. אני נשבעת שהם לא היו. הם לא היו. למה לא להתמודד. אמרתי בדיוק את מה**
30 **שהיה לי להגיד" (עמ' 8 לפרי שי' 11-17).**
31
32 41. מנגד, הנתבעים ביקשו לבסס גרסתם כי בתאריך 17.5.14 התובעת עשתה שימוש בשמותיהם
33 של מקדמי המכירות לצורך כניסתה לבריכה על מספר עדים:
34 **מר יוחאי בניזרי** (להלן: "יוחאי") - בתצהירו טען יוחאי כי בתאריך 17.5.14 התובעת שלחה
35 אליו הודעה בשעות הצהריים ובמקביל קיבל שיחת טלפון מהמלון בה נמסר לו כי התובעת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

1 נמצאת עם 4 אנשים בכניסה למלון וטוענת כי נשלח אליו מייל ממחלקת האופרציה של חברת
2 ישראייר, בו בקשה לאשר את כניסתה וכי יוחאי אישר את הבקשה. יוחאי טען בתצהירו כי
3 למיטב ידיעתו, לאחר שכניסתה לא אושרה, הלכה התובעת לדרכה אך בזמן שחיכתה
4 לתשובה, התלהמה ויצרה פרובוקציות וסצנות מביכות (סעיפים 3-5 לתצהירו). בעדותו בפנינו
5 הבהיר יוחאי כי במועד בו קיבל את שיחת הטלפון שהה בבריכה של מלון אחר, לא ראה את
6 התובעת או את האנשים שנטען כי היו עמה ושמע את הדברים מפי סגנית מנהלת הקבלה
7 במלון, אשר לא הוזמנה להעיד (עמ' 16 לפר' ש' 24-3).

8 **הגב' שירי מועלם** (להלן: "שירי") - בתצהירה טענה שירי כי בתאריך 17.5.14, בצהריים,
9 קיבלה שיחת טלפון מהמלון בה נמסר לה כי התובעת וארבע בנות נוספות מנסות להיכנס
10 למלון בטענה כי שירי אישרה את כניסתן, דבר שלא היה נכון (סעיף 3-4 לתצהירה). לטענת
11 שירי, למחרת בערב התובעת שוחחה עמה בטלפון ושאלה מדוע לא אישרה את כניסתה ולאחר
12 שהוסבר לה כי לא היה זה בסמכותה לאשר את הכניסה שאלה שירי את התובעת מדוע טענה
13 שקיבלה את אישורה והתובעת התרגזה למשמע השאלה וניתקה את השיחה (סעיף 9 לתצהירה).
14 בעדותה בפנינו, הבהירה הגב' מועלם כי במועד קרות האירוע לא הייתה במקום, לא ראתה את
15 התובעת וקיבלה את המידע מאחראית המשמרת של המלון, אשר אף היא לא הוזמנה להעיד
16 (עמ' 17 לפר' ש' 8 ואילך).

17

18 בהיות עדותם של מר בניזרי והגב' מועלם עדויות שמיעה, משקלן של עדויות אלה נמוך. הלכה
19 היא כי בבית הדין לעבודה עדות שמיעה אינה נדחית בנימוק של אי-קבילות אלא ניתן לה
20 המשקל המתאים. (ראו- למשל ע"ע 1127/00 אורסץ' – דניה סיבוס בע"מ, פ"ד לז(2002) 305).

21

22 **הגב' ליהי שומכר** (להלן: "ליהי") – הצהירה כי בתאריך 17.5.14 פגשה את התובעת בבריכת
23 מלון דן, סיפרה כי מערימים עליה קשיים עם המגבות ולכן היא הולכת לבריכה של מלון
24 הרודס. כעבור זמן מה שבה התובעת למלון דן ואמרה לליהי: "אל תשאלו איזה בושות. באתי
25 לכניסה ואמרתי שיוחאי אישר לי להיכנס. התקשרו אליו בשבת והוא סרב לאשר לי להיכנס".
26 בעדותה בפנינו, אישרה ליהי כי התובעת הייתה עם בחורה נוספת אחת בלבד וכן כי לא נכחה
27 בדלפק הקבלה בקרות האירוע אך שמעה את הדברים מפי התובעת (עמ' 22 לפר' ש' 20-17).

28

29 **הגב' איזבל פירקה** (להלן: "איזבל") - בתצהירה טענה איזבל כי לאחר שובה מאילת פנתה
30 אליה התובעת בבקשה לעזרה מול שירי בטענה כי בשל אי הבנה שירי כועסת עליה וחושבת
31 שהתובעת שיקרה לגבי אישור שניתן לה על ידי שירי להיכנס לבריכת מלון דן. התובעת טענה
32 כי לא השתמשה בשמה של שירי אך שירי טענה כי התובעת כן ציינה את שמה. איזבל יצרה
33 קשר טלפוני עם שירי וציינה כי מדובר באי הבנה ולדעתה עליה להתנצל בפני התובעת וכפי
34 שהתברר מאוחר יותר שירי פנתה שוב לפקידת הקבלה אשר אישרה בצורה חד משמעית כי
35 התובעת טענה ששירי אישרה את כניסתה למלון על כן, שירי הבינה כי אין לה על מה להתנצל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 (סעיפים 7-14 לתצהיר). בנוסף, איזבל טענה כי נודע לה מליהי כי התובעת עשתה שימוש גם
2 בשמו של יוחאי על מנת להיכנס לבריכת מלון הרודס ואיזבל שוחחה עם יוחאי ושמעה ממנו
3 על הדברים (סעיפים 16-24 לתצהיר). עוד טענה איזבל כי לאחר שנודעה לה האמת שוחחה עם
4 התובעת טלפונית ונזפה בה ולמחרת התובעת באה להתנצל בפניה ואמרה "שבדן לא שיקרה
5 והודתה על האירוע בהרודס", הביעה צער על כך ששיקרה והסבירה את התנהגותה בכך שהיא
6 לא יודעת לקבל "לא" (סעיף 28-30 לתצהיר). בעדותה בפנינו, חזרה איזבל על הדברים.
7
- 8 **דניאל** – בתצהירו וכן בעדותו בפנינו חזר דניאל על גרסאותיהם של יוחאי, שירי, ליהי ואיזבל
9 כפי שנמסרו לו על ידם. עוד טען דניאל כי ערך עם התובעת שיחת בירור והיא הכחישה את
10 האירועים גם בשיחת הבירור וגם בשיחת השימוע. בעדותו בפנינו טען דניאל כי: **"הגעתי
11 למסקנה שהמעשים שלה אכן קרו על סמך המידע שהיה לי"** (עמ' 27 לפר' ש' 8-9).
12
- 13 42. לאחר שמיעת כל העדים הגענו לכלל מסקנה כי הנתבעים הרימו את הנטל להוכיח כי התובעת
14 עשתה שימוש בשמו של יוחאי על מנת להיכנס לבריכה במלון הרודס. זאת לאור עדותה של
15 ליהי כי התובעת סיפרה לה זאת וכן לאור עדותה של איזבל כי התובעת הודתה בכך בפניה.
16
- 17 43. עם זאת, אנו סבורים כי הנתבעים לא הוכיחו ברמת ההוכחה הנדרשת כי התובעת עשתה
18 שימוש בשמה של שירי על מנת להיכנס לבריכת מלון דן, וזאת משהעדויות היחידה בנושא הינה
19 עדות שמיעה, העומדת כנגד הכחשתה העקבית של התובעת ואין אנו מייחסים לעדות השמיעה
20 משקל גבוה.
21
- 22 **האם התובעת איימה בהעברת ההזמנות למלונות אחרים במידה ולא תקבל את מבוקשה?**
23
- 24 44. בעניין זה צוין במכתב הזימון לשימוע אשר נמסר לתובעת כך: **".. איימת על מקדם המכירות
25 של מלון "הרודס" ואמרת שיש לך הזמנות של אורחים למלון, ובכוונתך להעבירן למלון אחר,
26 משום שלא אושרה כניסתך לבריכה."**
27
- 28 45. התובעת טענה בתצהירה כי לא היה בשיחה איום אלא הבעת מורת רוח אנושית על המבוכה
29 שהייתה מנת חלקה כאשר ביקרה במלון (סעיף 27 לתצהירה). כפי שעולה מתמליל השימוע,
30 נספח 10 לתצהירי הנתבעים, במהלך השימוע טענה תובעת לעניין זה כך: **"... אני נפגעת, ואז
31 כשהוא הגיע לכאן, אמרתי לו שכאילו אתה היית במקום, ב... בעמדת כח שלך, שאתה יכול
32 להחליט, כאילו אם לאשר או לא לאשר, איך היית מרגיש אם אני הייתי באה ואמרת לך
33 שאני כרגע מעבירה, כנציגת מכירות, שלי יש את הכח כנציגת מכירות, כאילו, שאני**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 **משתמשת באותו כוח להגיד לך שאני מעבירה אורחים מהמלון שלך למלון אחר. עכשיו, כל**
2 **מה שהגיע מעבר לזה, אין לי מושג איך הגעתם ואיך הוא הסיק...** (עמ' 9-10 לתמלול).
3
- 4 46. לגרסתו של יוחאי, ביום 20.5.14 בעת שהגיע למשרדי החברה, התובעת הבהירה לו כי בגלל
5 שלא אישר לה להיכנס לבריכה היא לא חשה בנוח לתקשר אתו מאז המקרה ולכן כסנקציה
6 היא העבירה את ההזמנות ממלון הרודס למלון דן ולאחר מספר ימים התובעת שוב אמרה כי
7 העבירה מספר הזמנות למלון דן במקום למלון הרודס (סעיפים 9-10 לתצהירו).
8
- 9 47. ליהי ציינה בתצהירה כי ביום 20.5.14 הייתה נוכחת בשיחה בין התובעת ליוחאי והתובעת
10 אמרה לו **"יש לי 4 חדרים לסגור להרודס ... אני אעביר את החדרים לדן"**. לטענת ליהי
11 התובעת איימה על יוחאי כי תעביר את ההזמנות למלון דן כנקמה על כך שסירב לאשר את
12 כניסתה למלון (סעיף 25 לתצהירה).
13
- 14 48. לאחר שמיעת העדויות, אנו סבורים, כי בין אם התובעת אמרה ליוחאי כי תעביר את ההזמנות
15 למלון דן כסנקציה ובין אם נקבל את גרסתה לדברים, ממילא אין מדובר באיום אשר יוחס
16 לה בהודעת הדואר האלקטרוני מיום 8.6.14, ונבאר.
- 17
- 18 49. מהודעת הדואר האלקטרוני משתמע כי התובעת ביקשה לסחוט מיוחאי הטבות, באיום כי
19 במידה ולא תקבל את מבוקשה, תעביר את ההזמנות למלונות אחרים ואולם, ניתן היה לייחס
20 לתובעת מעשה כזה רק במידה והאיום היו מופנה כלפי יוחאי במועד בו שהתה התובעת באילת
21 וכניסתה לבריכה עמדה על הפרק. מאחר ואין חולק כי השיחה בין יוחאי לתובעת התרחשה
22 לאחר שובה מאילת, כאשר כניסתה לבריכה אינה רלוונטית, לא הגיוני לייחס לה את הדברים.
23 מעבר לאמור, ובהתאם לעדותו של יוחאי בפנינו, יתכן כי התובעת אכן לא חשה בנוח לפנות
24 אליו ולכן העדיפה לא ליצור עמו קשר ולהפנות את האורחים למלון דן.
25
- 26 50. בסיכום האמור לעיל, אנו סבורים כי לא חלה על הנתבעים ההגנה שבסעיף 14 לחוק וזאת
27 מהטעמים הבאים:
- 28 **ראשית**, בעוד שמהודעת הדואר האלקטרוני משתמעת התנהלות סדרתית של התובעת, הוכח
29 בפנינו מקרה אחד בלבד שבו הנתבעים הוכיחו ברמת ההוכחה הנדרשת כי התובעת עשתה
30 שימוש, בשמו של מנהל מכירות ללא אישורו על מנת להיכנס לבריכת מלון באילת.
- 31 **שנית**, בעוד שמהודעת הדואר האלקטרוני משתמע כי התובעת סחטה את יוחאי באיומים על
32 מנת שיאפשר לה להיכנס לבריכת המלון, הרי שהעובדות אינן מתיישבות עם הכתוב.
33
- 34 51. לאור האמור, אנו סבורים כי על תוכן הודעת הדואר האלקטרוני לא חלה ההגנה שבסעיף 14
35 לחוק.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1
- 2 .52. אשר לחלקה השני של ההגנה - "עניין ציבורי". בהתאם לפסיקה, חלק זה נבחן כשאלה ערכית,
- 3 "הבוחנת האם קיים אינטרס חברתי המצדיק הכשרת פרסום פוגעני שיש בו לשון הרע...
- 4 שאלה זו מושפעת ממדיניות שיפוטית, ועניינה הוא נורמטיבי, בעל מימד אובייקטיבי,
- 5 הנבחן על רקע נסיבות המקרה" (ראו עניין אבידן, עניין נודלמן וכן דנ"א 7325/95 ידיעות
- 6 אחרונות בע"מ נ. קראוס, פ"ד נב(3) 1(1998). בעניין אבידן צוין כי המבחן שנקבע בפסיקה הינו
- 7 האם הפרסום "תורם לגיבוש דעת קהל בעניין מסוים, אם יש בו כדי לתרום לשיח
- 8 הדמוקרטי, לשיפור אורחות חיים וכיוצא באלה" וזאת לא בהתייחס לציבור ככלל אלא בנוגע
- 9 לציבור אליו הופנה הפרסום.
- 10
- 11 .53. בעניין אבידן הביע בית הדין הארצי את עמדתו לפיה לא ניתן לקבוע כלל גורף לפיו לציבור
- 12 עובדים במקום עבודה יש "עניין", כמשמעותו בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, בנסיבות
- 13 הפיטורים של חבר לעבודה וכי זכותו של העובד בו מדובר לשם טוב ולפרטיות אינה מצדיקה
- 14 כי יוכר באופן אוטומטי "עניין ציבורי" כאמור.
- 15
- 16 .54. בעניין שלפנינו, לא הוכח כי התעורר צורך לפרסם את דבר פיטוריה של התובעת ואת הסיבות
- 17 לפיטורים – כך, לא הוכח ואף לא נטען כי התעוררה תסיסה בחברה סביב פיטוריה של
- 18 התובעת והיה צורך לתן הסבר לפיטורים לשאר חברי הצוות על מנת לעצור תסיסה זו ולא
- 19 הוכח ולא נטען כי היה צורך להסביר את פיטוריה של התובעת על מנת למנוע תחושת
- 20 שרירותיות בפיטורים.
- 21
- 22 .55. הנתבעים טענו כי לא היה מנוס מלפרסם את הודעה בקרב עובדי המחלקה למען לא ישנו
- 23 המעשים אותם ביצעה התובעת, על מנת לגנות מעשים אלה ולחדד את נורמת ההתנהגות
- 24 המצופה מנציגי החברה. אנו סבורים שאכן, עולה מהראיות כי הנהלים בנושא הטבות לעובדי
- 25 החברה במלונות שהחברה משווקת, כפי הנראה אינם די ברורים ואינם חד משמעיים. כך, על
- 26 פי הראיות, במקרים מסוימים מאושרת כניסה לבריכה ובמקרים אחרים לא. על כן צפייתה
- 27 של התובעת כי תותר לה כניסה לבריכה לא הייתה מופרכת ואכזבתה, טבעית, אף אם אין בכך
- 28 כדי להצדיק את התנהלותה.
- 29
- 30 .56. לפיכך, אף אם נקבל את טענת הנתבעים כי היה צורך לכוון את התנהגותם של העובדים ולחדד
- 31 את נורמת ההתנהגות, אנו סבורים כי על הנתבעים מוטלת הייתה החובה להשיג מטרה זו
- 32 מבלי להלבין את פניה של התובעת ומבלי לחשוף את שמה ואת המעשים המיוחסים לה ואשר
- 33 הובילו לפיטוריה, ב"כיכר העיר".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1
2 57. לאור האמור, לא שוכנענו כי לציבור העובדים אשר קיבל את ההודעה בעניינה של התובעת,
3 היה עניין ציבורי בפרסום, באופן העולה על זכותה של התובעת לשם טוב ולפרטיות.
4
5 **סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע -**
6
7 58. הנתבעים טענו כי עומדות להם ההגנות הקבועות בסעיפים 15 (2) ו/או 15 (3) ו/או 15 (7) ו/או
8 15 (10) לחוק.
9
10 59. להלן נוסחם של סעיף 15 וההגנות להן טענו הנתבעים:
11
12 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה**
13 **את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:**
14 **(1) ...**
15 **(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית,**
16 **מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;**
17 **(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם**
18 **שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;**
19 **...**
20 **(7) הפרסום היה הבעת דעת על התנהגותו או אפיו של הנפגע בענין שבו הנאשם או**
21 **הנתבע ממונה על הנפגע, מכח דין או חוזה, והפרסום היה מוצדק על ידי היותו**
22 **ממונה כאמור;**
23 **...**
24 **(10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן; "**
25
26 60. על פי הרישא לסעיף 15, הדרישה המשותפת לכל ההגנות להם טוענים הנתבעים, הוא כי
27 הפרסום בוצע על ידי הנתבעים **בתום לב** ובנוסף מתקיימת אחת הנסיבות המנויות בכל אחת
28 מן ההגנות שסעיפי המשנה של סעיף 15.
29
30 61. סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קובע את החזקות הבאות בהקשר של תום הלב בהתייחס לכל
31 אחת מן ההגנות:
32 **"(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15,**
33 **ושהפרסום לא חרג מגדר הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום**
34 **בתום לב.**
35 **(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב, אם נתקיים בפרסום**
36 **אחת מאלה:**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 **הדבר שפורסם לא היה אמת, והוא לא האמין באמיתותו;** (1)
- 2 **הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים** (2)
- 3 **סבירים להיווכח אם אמת הוא, אם לא;**
- 4 **הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת** (3)
- 5 **הערכים המוגנים על ידי סעיף 15".**
- 6
- 7 62. בעניין חובת תום הלב ביחסי עבודה ובהקשר של עוולת לשון הרע במסגרת יחסי עבודה, קבע
- 8 בית הדין הארצי כי: **"...יש לקחת בחשבון שלעיתים נאמרים דברים מתוך רוגז רגעי או**
- 9 **סערת רגשות, כחלק מהתנהלות יומיומית או בעידנא דריחתא נוכח לחץ העבודה; לא לכל**
- 10 **עלבון יש להתייחס כאל לשון הרע במובנה המשפטי, ותיתכן בהקשר זה אף הגנת זוטי**
- 11 **דברים... מאידך יש להתחשב בחובות תום הלב המוגברות המוטלות על צדדים לחוזה עבודה;**
- 12 **בפערי הכוחות הקיימים דרך כלל בין עובד לממונה עליו; ובהשפעה המשמעותית שתיתכן**
- 13 **לאמירותיו של ממונה בנסיבות מסוימות... לאור זאת, על שני הצדדים ליחסי העבודה -**
- 14 **במסגרת חובתם לנהוג זה כלפי זה בהגינות ותום לב - להיזהר האחד בכבודו של משנהו, תוך**
- 15 **הקפדה על מידתיות וסבירות"** (ראו- עב"ל 46548-09-12 לירן אבידן – פלאפון תקשורת בע"מ
- 16 **ואח' [פורסם בנבו], ניתן ביום 13.03.15).**
- 17
- 18 63. לטענת הנתבעים, עומדת להם הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 ואולם, אנו סבורים כי לא
- 19 מתקיימת חזקת תום הלב הקבועה בסעיף 16 (א). לשיטתנו אף אם הפרסום נעשה באחת
- 20 הנסיבות האמורות בסעיפי משנה (2), (3), (7) או (10), דהיינו, אף אם הפרסום נעשה בשל חובה
- 21 חוקית, מוסרית או חברתית לפי סעיף 15 (2) לחוק או על מנת להגן על עניין אישי כשר של
- 22 הנתבעים או של יתר עובדי החברה או צדדים שלישיים לפי סעיף 15 (3) לחוק, או שהיה בו
- 23 הבעת דעה על התנהגותו או אפיה של התובעת על ידי הממונה עליה לפי סעיף 15 (7) לחוק או
- 24 שהפרסום נעשה כי לגנות לשון הרע שפורסמה קודם לכן, סעיף 15 (10) לחוק, שוכנענו כי
- 25 השימוש בשמה של התובעת ופירוט המעשים אשר יוחסו לה על ידי הנתבעים, אשר כאמור
- 26 אינם מהווים תמונה עובדתית שלמה מוכחת ואשר הביאו לפיטוריה מן החברה, חרגו מגדר
- 27 הסביר באותן נסיבות.
- 28
- 29 64. לפיכך, מאחר ולא מתקיימת בנסיבות שבפנינו חזקת תום הלב, הרי שהנטל להוכחתו מוטל על
- 30 הנתבעים.
- 31
- 32 65. משקבענו כי הוכח שהודעת הדואר האלקטרוני לא הציגה תמונה עובדתית נכונה במלואה אלא
- 33 נוסחה על דרך ההפרזה, תוך שימוש שלא לצורך בשמה של התובעת, אין מנוס מלקבוע כי
- 34 הנתבעים פעלו בחוסר תום לב בניגוד לחובתם להיזהר בכבודה של התובעת ולהקפיד על
- 35 מידתיות וסבירות בעניין סיום עבודתה בחברה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1
2 66. משקבענו כי הפרסום נעשה שלא בתום לב, לא חלות על הנתבעים ההגנות המנויות בסעיף 15
3 לחוק.
4
5 67. לאור האמור, ומשלא חלות ההגנות שבחוק, נפנה לבחינת הפיצוי הראוי לתובעת.
6
7 68. סעיף 7 א לחוק איסור לשון הרע קובע כך:
8 (א) ...
9 (ב) **במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע**
10 **לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.**
11 (ג) **במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה**
12 **לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על**
13 **כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק.**
14
15 69. לטענת התובעת, על הנתבעים לפצותה בסך של 140,000 ₪ על פי השיעור המוגדל הקבוע בס"ק
16 (ג') בשל כך שהפרסום נעשה בזדון. הנתבעים טענו מנגד, כי הנתבעת לא הוכיחה כי התקיימה
17 כוונת זדון.
18
19 70. בכל הקשור לאמת המידה לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח חוק לשון הרע, קבע בית הדין
20 הארצי בעניין אבידן כי " סעיף 7א' לחוק קובע את שיעור הפיצוי ללא הוכחת נזק, ואף קובע
21 שיעור מוגדל ככל שמוכח כי הנתבע פרסם את הדברים "בכוונה לפגוע". אשר לשיעור הפיצוי
22 נקבע בפסיקה, כי "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף
23 הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו,
24 ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית... בכל מקרה יש להתחשב
25 בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו, ובהתנהגות הצדדים"... עוד הובהר
26 בפסיקה כי תכליות הפיצוי על פגיעת לשון הרע כוללות הן את השבת המצב לקדמותו
27 (המטרה התרופתית); הן סנקציה כלפי המעוול (המטרה העונשית); והן העברת מסר חינוכי
28 מרתיע כלפי כלל הציבור...".
29
30 71. בעניין עברי אנגדה נ' משטרת ישראל נקבע כי ישנן מספר תכליות לפיצוי על פגיעת לשון הרע:
31 "המטרה התרופתית – השבת המצב לקדמותו...המטרה העונשית – הפיצוי הנזיקי
32 כסנקציה כלפי המעוול. וכך, במקרים מתאימים, משמשים הפיצויים הנזיקיים בעוללת לשון
33 הרע גם כדי להעניש את מי שגרם לפגיעה בשמו הטוב של אדם...המטרה החינוכית-
34 הרתעתית – הפיצוי הנזיקי במבט לעבר כלל הציבור: לצד תכליות הפיצוי הקשורות להטבת
35 נזקו של הנפגע, ו"ענישת" הפוגע, מכוונים הפיצויים בגין לשון הרע להעביר, במקרים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

- 1 מתאימים, מסר חינוכי מרתיע לציבור כולו מפני מעשי פגיעה בכבודו של אדם... (ראו-
2 סע"ש (בי"ש) 53819-07-13 עברי אנגדה נ' משטרת ישראל [פורסם בנבו], ניתן ביום 11.12.14).
3
4 72. עוד נפסק בעניין אנגדה בכל הקשור לשיקולים להחמרה ולהקלה בעניין גובה הפיצוי כי:
5 "מעקרונות היסוד האמורים לעיל, נגזרים השיקולים שיש לשקול לצורך הערכת שיעור
6 הפיצוי הראוי, בין לחומרה ובין לקולא. בראש וראשונה, יש לתת משקל לנזק שנגרם לתובע
7 כתוצאה מהפרסום, אשר הפיצוי התרופתי נועד להטבתו. קיימת חזקה, כי נגרם נזק לשמו
8 הטוב של הנפגע מעצם פרסום לשון הרע, המצדיק פסיקת פיצויים אף ללא צורך שיוכיח נזק
9 ממון מיוחד אשר נגרם הלכה למעשה (...נזק זה נשקל לא רק בהקשר לפרסום עצמו, אלא גם
10 בהתחשב בהתנהגות הצדדים לאחריו, ואף במהלך הדיון המשפטי, התנהגות העשוייה
11 להגדיל את הנזק או להקטינו, לפי העניין. אף באשר למטרה העונשית, החינוכית
12 וההרתעתית, יש לשקול את התנהגות המפרסם, ואת כוונותיו כפי שהן עולות מהתנהגות
13 כגון, האם היה בהן רישול או קלות דעת, או זדון וכוונה ישירה לפגוע. ברוח זו מונה סעיף 19
14 לחוק מספר נסיבות שבכוחן להקל על הנאשם, בהן: היות הפרסום חזרה על דברים שנאמרו
15 קודם לכן; היות המפרסם משוכנע באמיתות דבריו, בהיעדר כוונה לפגוע, וכן בקיום
16 התנצלות, תיקון או הכחשה, או בנקיטת צעדים לצמצום תפוצתו של הפרסום. הערכת הנזק
17 נותרת, בסופו של יום, עניין הנתון להערכה שיפוטית, הבנויה על אמות מידה כלליות, ועל
18 נסיבותיו הקונקרטיים של המקרה הפרטי".
19
20 73. לאור הכללים דלעיל, שקלנו את גובה הפיצוי הראוי בנסיבות מקרה זה בהתחשב בחזקה לפיה
21 נגרם נזק לשמה הטוב של התובעת מעצם פרסום תוכן הודעת הדואר האלקטרוני וזאת אף
22 ללא צורך להוכיח נזק ממון.
23
24 74. כשיקולים לקולא, שקלנו את התנהלותה הקלוקלת של התובעת, אשר במקרה אחד הוכח כי
25 לא דברה אמת כאשר טענה כי קיבלה את אישורו של אחד ממנהלי המכירות להיכנס לבריכת
26 בית מלון. כמו כן, על פי התרשמותנו הודעת הדואר האלקטרוני לא נוסחה כפי שנוסחה בשל
27 כוונת מכוון לפגוע בתובעת אלא מתוך רישול וקלות דעת. נוסף על כך, שוכנענו כי ההודעה לא
28 פורסמה לכלל עובדי החברה או לגורמים מחוצה לה, אלא למחלקה הרלוונטית בחברה ולא
29 הוכח כי נגרם לתובעת נזק ממשי או פגיעה במקור פרנסתה בשל הפרסום.
30
31 75. לאור כל האמור, ונוכח קביעתנו לעיל בעניין הפגיעה בשמה הטוב של התובעת באנו למסקנה
32 כי על הנתבעת לשלם לתובעת פיצוי ללא הוכחת נזק מכוח חוק לשון הרע, בסכום של 27,000
33 ₪.
34
35

סוף דבר-

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 42342-06-14

1

2 76. לאור כל האמור לעיל, התביעה כנגד הנתבע בעילת פיצוי בגין הפרת הוראות חוק לשון הרע,
3 מתקבלת.

4

5 77. הנתבעים, ביחד ולחוד, ישלמו לתובעת תוך 30 יום מהיום סך של 27,000 ₪ בצירוף הפרשי
6 ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד התשלום המלא בפועל.

7

8 78. בנוסף יישאו הנתבעים בהוצאות שכ"ט עו"ד בסך של 6,000 ₪ אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום
9 אחרת יישאו הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

10

11 לצדדים זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין.

12

13

14

15 **ניתן היום, ג' אב תשע"ו, (07 אוגוסט 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

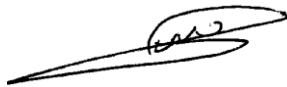
16

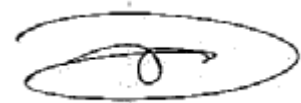

רוית צדיק, שופטת

17

18

19

נציג מעסיקים מר אהרון
אזון

רוית צדיק, שופטת

נציג עובדים מר הרצל גבע

20

21

22

23

24

25

26